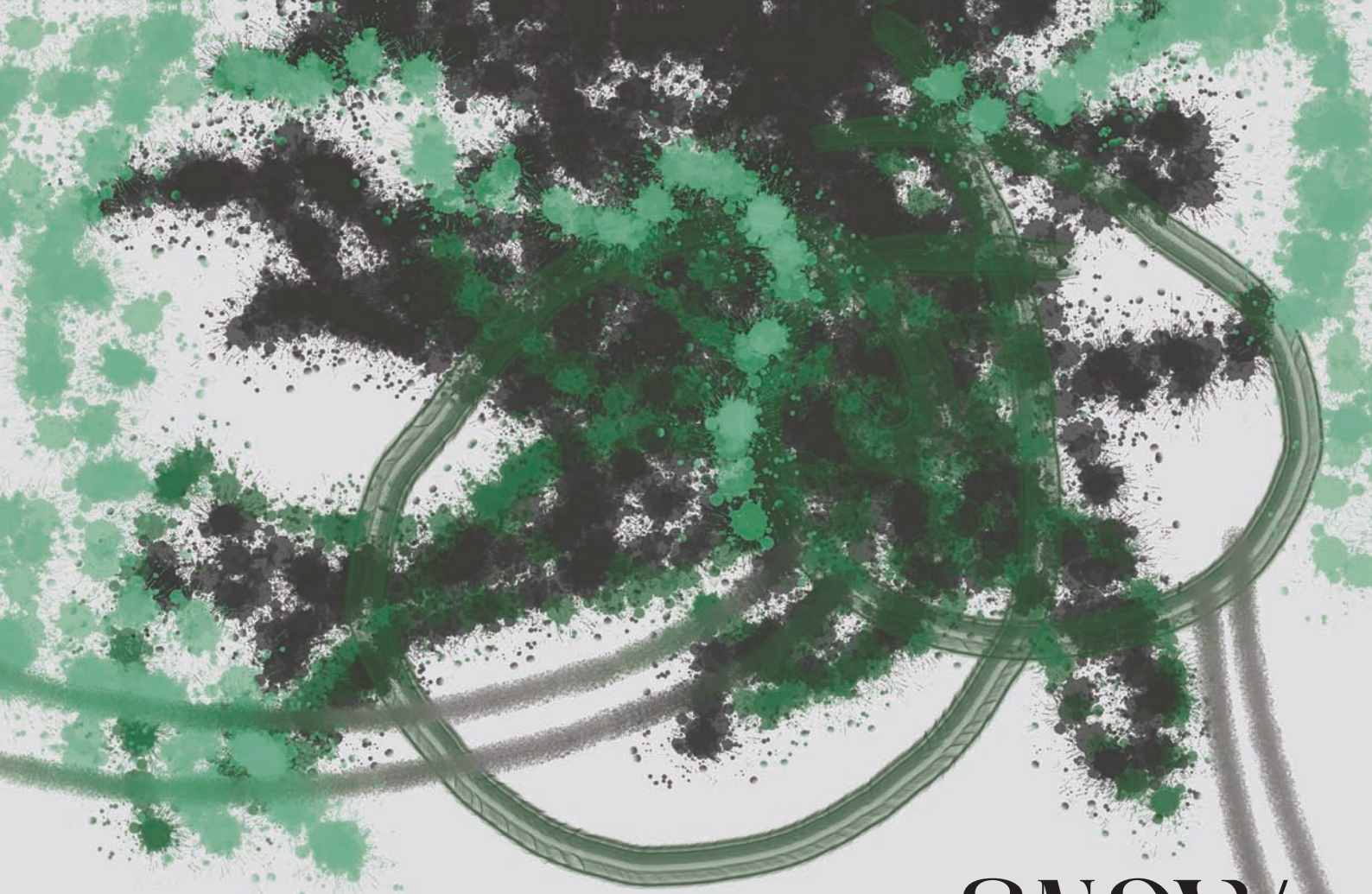

SVOV/ PREOBRAZBA

Razstava študentov programa
Vizualne umetnosti in oblikovanje UP PEF
v okviru Slovenskega tedna nakita

INSULA
GALERIJA • GALLERIA

Snov/preobrazba
Razstava študentov Vizualnih umetnosti in oblikovanja UP PEF
v okviru Slovenskega tedna nakita 2026

Kustosinja razstave · Tina Cotič

Sodelujoči · Eva Dimitrova, Ana Đorđević, Maša Furtula, Kaja Hauptman, Maja Hrženjak, Manca Klužar, Nina Kramar, Uroš Kumer, Marko Mladenović, Teodora Nikić, Tician Tenei Patafta, Manca Pičulin, Lara Plevnik, Eric Pribernik, Pavlina Ribaš, Luna Tjaša Rozman, Katarina Šavron, Brina Viher, Lana Vojsk, Alana Uma Volčanšek

Mentorica · Tina Cotič
Somentorica · Mojca Kleibencetl
Strokovna sodelavka · Sandra Kocjančič
Oblikovanje kataloga · študentje Vizualnih umetnosti in oblikovanja UP PEF

Izdala in založila · Založba Univerze na Primorskem
Titov trg 4, 6000 Koper · hippocampus.si
Glavna urednica · Simona Kustec
Vodja založbe · Alen Ježovnik

Koper · 2026

Brezplačna elektronska izdaja
https://www.hippocampus.si/ISBN/978-961-293-628-0.pdf
https://www.hippocampus.si/ISBN/978-961-293-629-7/index.html
https://doi.org/10.26493/978-961-293-628-0

CC BY-SA © 2026 Avtorji

Kataložni zapis o publikaciji (CIP) pripravili
v Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani
COBISS.SI-ID 300583683
ISBN 978-961-293-628-0 (PDF)
ISBN 978-961-293-629-7 (HTML)

V stanju preobrazbe

Snov se nenehno spreminja. Razpada in se nalaga, oksidira in poka, raste, se mehča ali utrjuje, pri tem pa nase nalaga sledi časa, uporabe, dotika in spomina. Preobrazba je zato proces, v katerem se hkrati s fizično podobo materiala spreminjajo tudi njegov pomen, identiteta in način, kako ga zaznavamo. Material v tem procesu deluje kot nekaj živega, nestabilnega in nepredvidljivega ter postaja dejaven soustvarjalec dela.

Razstava Snov/Preobrazba predstavlja konceptualni nakit študentk in študentov programa Vizualne umetnosti in oblikovanje, ki z eksperimentiranjem in neposrednim delom z materialom raziskujejo odnos med telesom, snovjo in sodobnim prostorom. Dela nastajajo iz organskih, industrijskih in vsakdanjih materialov, ki skozi procese rezanja, vezanja, litja, plastenja, oksidacije, razgradnje ali ponovne rabe prehajajo v nove pomenske in vizualne kontekste.

Razstavljena dela odpirajo raznolika vprašanja današnjega sveta in posameznika. Nekatera raziskujejo telo kot prostor omejitve, zaščite ali preobrazbe, druga se dotikajo identitete, družbenega pritiska, vojne, dediščine, spomina, fluidnosti odnosov ali razmerja med človekom in tehnologijo. Nakit tako postaja nosilec osebne izkušnje, notranjega stanja in družbenega komentarja.

Nakit deluje kot medij, skozi katerega se odpirajo vprašanja prisotnosti, bližine in človekovega odnosa do materialnega sveta. Njegov pomen se v celoti vzpostavi v stiku s telesom, skozi dotik, težo, gibanje in način nošenja. V stiku z nakitom telo postane del njegove oblike, gibanja in pomena.

Predstavljena dela presegajo tradicionalno dekorativno razumevanje nakita in ga vzpostavljajo kot prostor raziskovanja materiala, telesa in današnje družbene stvarnosti. V prepletu eksperimenta, osebnega izraza in materialnih procesov nakit postaja sled odnosa med snovjo, telesom in časom.

doc. dr. Tina Cotič

Revelare

Eva Dimitrova

Ego sum, societas non dictabit quomodo me expecto et exprimo.

(Jaz sem jaz, družba ne bo narekovala, kako naj izgledam in se izražam.)

Čeljustna maska simbolizira osebno identiteto in predstavlja posameznikov pravi jaz, ki presega družbene konvencije in pričakovanja. Polmaska, navdihnjena z japonskim hanpōjem, raziskuje teme identitete, statusa in duhovnosti.

Čeprav spodnji del obraza ostaja zakrit, maska ne skriva posameznikove resnične identitete. Delo deluje kot opomnik, da moramo ostati zvesti sebi ter svobodno izražati to, kar smo.

Materiali: PETG plastika, glina, akrilni kit v spreju, srebrni sprej
Foto: Lana Vojsk

Bon appétit

Ana Đorđević

Nakit raziskuje transformacijo telesa iz subjekta v objekt. Krožnik, nameščen na telo kot modni dodatek, ustvarja občutek, da je telo samo pripravljeno za serviranje. S tem človek izgubi svojo običajno identiteto ter postane objekt opazovanja, vrednotenja ali simbolične »konzumacije«.

Delo z estetsko in skoraj glamurozno predstavitvijo nasilja ter kanibalizma ustvarja kontrast z ogabnim, kar sproža nelagodje in prevprašuje našo moralo. Tudi naslov v francoščini ni naključen: francoska kultura je pogosto povezana s prestižem, kulinariko in fine diningom, medtem ko je kanibalizem v družbeni predstavi navadno prikazan kot nekaj primitivnega, umazanega in tabuiziranega.

Materiali: porcelanski krožniki, trnek, žična vrv, pocinkana sponka za vrv, akrilna barva, tanka žica.
Foto: Yevhenii Prokopyk

BON
APP.!
ET
IT

Host body

Maša Furtula

Nakit predstavlja nezemeljsko bitje, ki se ovija okoli telesa. Tipalke, ki segajo v prostor, lahko delujejo kot roke, ki iščejo povezavo z zunanjim svetom, ali pa kot obrambne konice, ki bitje pred njim ščitijo.

Delo skozi motiv preobrazbe raziskuje notranje doživljanje, fluidnost identitete ter odnose, ki jih vzpostavljamo s samim seboj, okoljem in drugimi ljudmi. Ti odnosi nas lahko omejujejo in zadržujejo v ujetem položaju, lahko pa se skozi sprejemanje lastne nepopolnosti in nepopolnosti drugih naučimo sobivati v sožitju.

Materiali: aluminijasta žica, železna žica, modelirna masa, elektroizolacijski trak
Foto: Almaz Sinanbegović in Maša Furtula

Brstenje

Kaja Hauptman

Preobrazba ni le fizična, temveč se nenehno dogaja tudi znotraj nas. Nakit Brstenje odseva osebnostno rast posameznika in jo ponazarja kot koralne mikrosvetove, ki brstijo iz telesa, kot odprtine, skozi katere uzremo vpogled v njegovo notranjost.

Nakit poudarja lepoto preobrazbe: nenehno spreminjanje je del človeške narave. Rastemo, razpadamo, znova sestavljamo koščke sebe in se oblikujemo v novo celoto. Življenje je fluidno in spremenljivo, ljudje pa se prilagajamo njegovim tokovom.

Materiali: raznobarvna plastika plastenk, transparentni silikon, kovina
Foto: Maja Hrženjak in Kaja Hauptman

Hefajst

Kaja Hauptman

V življenju nas nenehno spremljajo težki trenutki. Premagamo jih lahko le s trudom, rezultat pa je pogosto nekaj lepega in dragocenega. Nakit Hefajst gledalca nagovarja, naj v težkih življenjskih obdobjih vztraja in vloži trud, tako kot je trud potreben tudi za preobrazbo kovine v nekaj estetskega in vrednega, v nakit. Spodbuja ga, naj si življenje kuje sam.

Nakit predstavlja popolno preobrazbo materiala. Odpadne cevi, ki so običajno namenjene vodovodnim napeljavam ali talnim prehodnim profilom, so skozi proces preoblikovanja dobile novo funkcijo in na neki način tudi novo življenje.

Nakit je nastal v sklopu PUŠ projekta v sodelovanju s podjetjem MOH d. o. o.

Materiali: odpadne cevi, žeblji in matice iz medenine, bakra in nerjavečega jekla
Foto: Maja Hrženjak

Drop

Maja Hrženjak

Voda je ključna za preživetje človeka in narave, hkrati pa je tudi sestavni del nas, živali in rastlin. V naravi se pojavlja v številnih vlogah in oblikah ter skozi svojo fluidnost in prilagodljivost uteleša idejo nenehne preobrazbe. Nakit skozi organske forme in površinsko teksturo poudarja fluidnost ter materialno prisotnost vode.

Material: UV smola
Foto: Maja Hrženjak

Exuviae

Manca Klužar

Projekt Exuviae raziskuje transformacijo skozi motiv živalske levitve. Levitev ni razumljena zgolj kot fizična menjava zunanjega sloja, temveč kot simbol notranje preobrazbe, osebne rasti in prehoda iz enega stanja v drugo. Delo se osredotoča na vmesni trenutek, ko staro še ni povsem odvrženo, novo pa še ni dokončno oblikovano.

Nakit je izdelan iz kombinacije žice in najlona. Žica tvori osnovno konstrukcijo, ki določa obliko objekta ter omogoča njegovo prilagajanje telesu, medtem ko prosojnost in raztegljivost najlona ustvarjata občutek krhkosti, napetosti in začasnosti. Organsko oblikovane strukture posnemajo nepravilnosti naravnih form ter asociirajo na ostanke kože, ki po procesu preobrazbe ostajajo kot sled prejšnje identitete.

Materiali: žica, najlon
Foto: Maša Furtula

No pain no gain

Nina Kramar

Vsaka preobrazba se začne z občutkom neugodja in željo po spremembi. Doseči novo stanje pomeni hoditi po neznani poti, polni bolečine, ki posameznika nenehno spremlja. Delo No pain, no gain prikazuje to pot, polno trnja in ovir, ki so neizogiben del procesa spreminjanja. Ovratnik in zapestnice stiskajo telo, medtem ko ostre in težke verige dodatno otežujejo vsak gib.

Materiali: železna žica, pocinkana zanka, poliamidna vrvica, barva v spreju, rdeča nit za gobelin, pena, lepilni trak, jeklena žica
Foto: Gaj Kramar in Nina Kramar

Umetna fotosinteza

Uroš Kumer

Nosljiva skulptura, izdelana iz aluminija in tkanine, barvane s cianotipijo, preoblikuje industrijski in fotografski material v botanično obliko, ki obstaja med organizmom in artefaktom.

Orhideja, oblikovana tako, da počiva na ključnicah, se razteza okoli vratu skozi sturkture podobne koreninam, ki hkrati krasijo in se pritrjujejo na nosilca. Z uporabo cianotipije orhideja preživi kot odtis, pritrjen s svetlobo na tkanino, s čimer spremeni minljivo organsko obliko v nekaj fizično večnega a vizualno krhkega. Temno modra površina nas odmakne od naturalistične reprezentacije ther nas postavlja med spomin, imitacijo in rekonstrukcijo. S spremembo trde kovine v iluzijo rasti, delo izziva ustaljeno razumevanje materialne snovi in nakit na novo predstavlja kot podaljšek telesa in ohranjen delček narave.

Materiali: Aluminij, blago, Neostik
Foto: Uroš Kumer

Tarocco

Marko Mladenović

Nakit Tarocco, ustvarjen iz citrusov z vulkanskih tal Etne, je ovekovečen v epoksidni smoli kot simbol preobrazbe in dediščine. Medtem ko so pomaranče skozi zgodovino simbolizirale življenje, sonce in vitalnost, v filmu The Godfather Francisa Forda Coppole postanejo tihi znanilci usode. S tem se razkriva, kako se pomeni simbolov skozi čas spreminjajo ter kako zgodovino pogosto oblikujejo tisti, ki imajo moč.

Krvave sicilijanske pomaranče so v delu povezane z usodami posameznikov, ki tako kot Connie in Johnny Fontane za navidezno lahkotnostjo nosijo težo družinske dediščine. Nakit materializira nevidno breme pripadnosti, ki ga vsak posameznik nosi kot del svojega izvora. Družinske vezi niso vedno izbira, temveč pogosto usoda, v katero smo rojeni. Kot pravi znameniti stavek iz filma: »Ponudba, ki je ne moreš zavrniti.«

Materiali: pomarančna lupina, epoksidna smola
Foto: Marko Mladenović

Jajce

Teodora Nikić

Nakit, izdelan iz jajčne lupine, izhaja iz preprostega vsakdanjega ostanka, krhkega materiala, ki običajno ostane razbit in zavržen. V delu je lupina obrnjena navzven, medtem ko se njena zunanja površina neposredno dotika telesa. Ta preobrat spremeni običajno logiko zaznavanja: tisto, kar je navadno skrito v notranjosti, postane vidno, zunanja površina pa preide v intimen stik s kožo.

S preoblikovanjem jajčne lupine v nosljiv objekt delo raziskuje krhkost, ranljivost ter transformacijo vsakdanjega materiala v nekaj dragocenega in estetskega.

Materiali: jajčna lupina, lak za nohte
Foto: Marko Mladenović

Pulzira

Tician Tenei Patafta

Delo skozi uporabo materialov in svojo končno estetiko raziskuje transformacijo kot proces. Odmrle rastline, nekoč del žive narave, so estetsko preoblikovane v pesek, kamen in neživo strukturo. Ob tem delo odpira vprašanje meje med življenjem in smrtjo: ali je transformacija prehod med dvema stanjema ali preplet statičnosti in gibanja?

Edini živobarvni elementi nakita, rokavi, s svojo formo spominjajo na cvetoče cvetove, medtem ko se korenine osrednjega krožnega elementa s »hologramom« simbolno zakoreninjajo v nosilca. Nakit iz organskih materialov se povezuje z elektronskim hologramom, ki naravo zgolj imitira, odprtina za telefon pa z video montažo regrata v ritmu srčnega utripa ohranja delo v stalnem stanju transformacije.

Materiali: žica, vrv, cviren, EVA pena, glina, blago, posušeno rastlinje, papier-mâché, beli pesek, karton, lepenka, plastična kupola, elektronski ekran, video montaža, akril, akvarel, barva v spreju, lepilo, lepilni trak
Foto: Tician Tenei Patafta

NX V13-ION

Eric Pibernik

Očala predstavljajo nakit, ki ni več zgolj dodatek, temveč naprava, ki človeka postopoma preoblikuje v nekaj drugega. Ko se namestijo na obraz, ne služijo več le gledanju, temveč delujejo kot vsadek, ki posega v človeško identiteto. Industrijski materiali, kot so vijaki, matice in verige, ustvarjajo občutek tuje, mehanske prisotnosti, kot da se telo prilagaja novemu, nečloveškemu stanju.

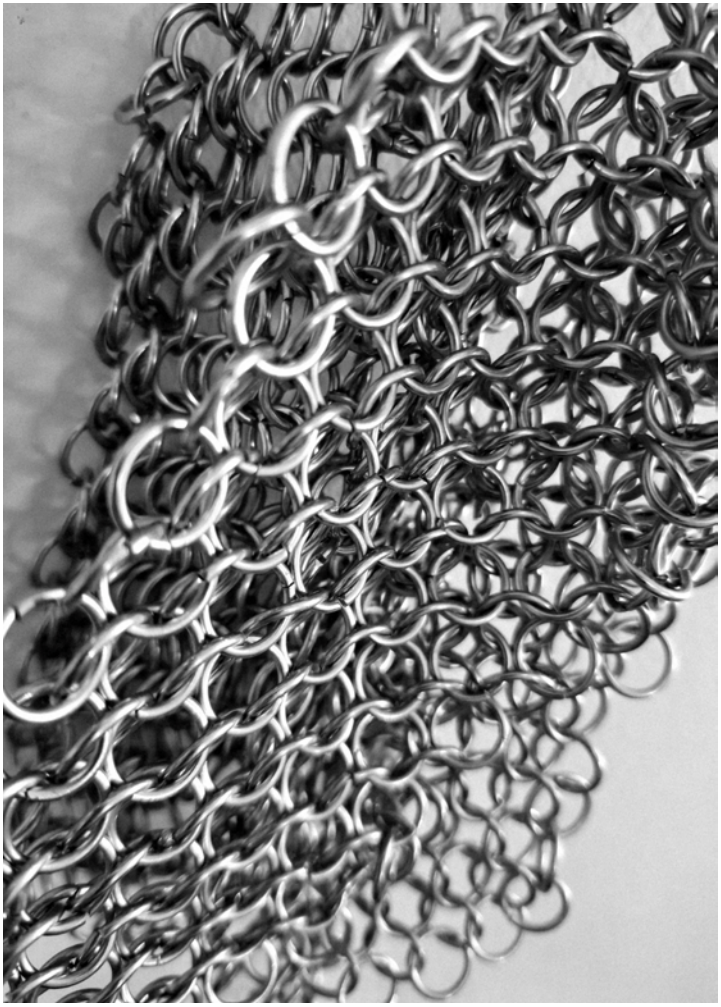
»NX V13-ION« (Nexus Vision) deluje kot oznaka naprave. NX (nexus) predstavlja točko stika, kjer se človek in stroj združita v eno. Oznaka V13 nakazuje mutirano verzijo pogleda, odmik od urejenega sistema, napako ali nadgradnjo. ION označuje naboj oziroma energijo, ki sproži aktivacijo, trenutek, ko se preobrazba zgodi.

Materiali: kovina (vijaki, matice, verige), plastika, barvna folija, sekundno lepilo
Foto: Jovana Cvijović

Creator

Manca Pičulin

Oklep kot nakit, nekdanji simbol boja in zaščite, se v tem delu preobrazi v izraz ženskosti in moči. Izdelan iz chainmaila objame telo kot druga koža. Material je hkrati trden in prilagodljiv, deluje kot ščit, a tudi kot prožna struktura, ki se prilagaja telesu. Delo poudarja, da moč ni nasprotje nežnosti ali ženskosti, temveč z njima sobiva.

Oklep kot simbol preživetja se preobrazi v izraz identitete. Telesa ne skriva, temveč ga poudarja. Predstavlja moč, ki ni toga, ampak gibljiva. Nakit ne ščiti pred svetom, temveč opozarja na prostor, kjer enakovrednost še vedno ni samoumevna. Ni le okras, temveč osebni oklep, ki ne napada, ampak vztraja, opomnik, da se največje spremembe ne zgodijo naenkrat, ampak člen za členom.

Materiali: chainmail, žica, dekorativne bunkice
Foto: Lara Plevnik

Plemenita plesen

Lara Plevnik

Nakit raziskuje mejo med privlačnostjo in odporom, kjer se eleganca in gnus ne izključujeta, temveč sobivata v nenehnem procesu preobrazbe. Plemeniti materiali ter mehko valovanje gub, ustvarjenih iz tankega, koži podobnega blaga, vzpostavljajo občutek prefinjenosti in skoraj telesne intimnosti, kot da se forma nežno prilagaja koži. Plesen ni zgolj simbol propadanja, temveč postane nosilec spremembe. V tej napetosti se razkriva bistvo preobrazbe: lepota ni fiksna, temveč nastaja prav tam, kjer se stikata privlačnost in gnus.

Materiali: šifon, perlice
Foto: Manca Pičulin in Lara Plevnik

ulȍvljȅn -ênа

Luna Tjaša Rozman

V železni dobi so lovci na območju današnje Slovenije s sulicami preganjali divjad skozi gozdove. Prizore iz vsakdanjega življenja so upodabljali na bronastih izdelkih, ki so jih nato polagali tudi v grobnice. Ti motivi danes živijo za stenami muzejev, oddaljeni od ljudi, katerih življenja so nekoč zaznamovali. Z nakitom sem jih želela vrniti tja, kamor sodijo, med ljudi, na telo in v vsakdan.

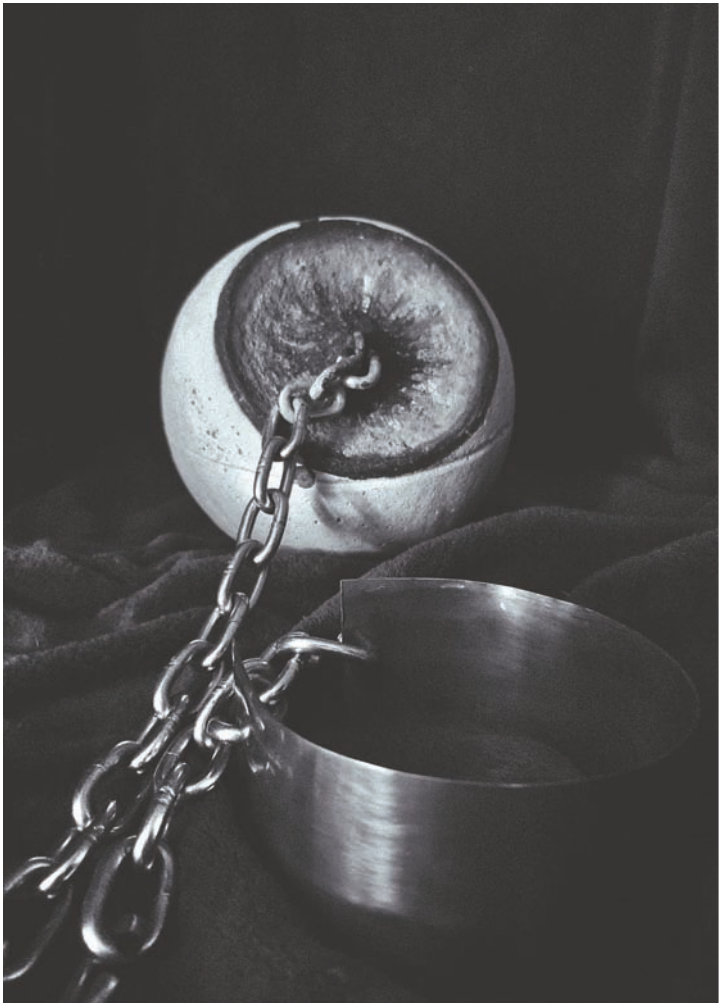
Nakit je izdelan iz bronaste gline, materiala, ki se po žganju popolnoma preobrazi iz gline v bron. Preobrazba pa se ne odraža le v materialu, temveč tudi v reinterpretaciji kulturne dediščine, preoblikovane v sodoben nakit. Čipkast trak predstavlja element, ki ponazarja ulovljen par, ujet med časom in skupnostjo. Opozarja na to, da dediščina ni le nekaj, kar hranimo, temveč predvsem nekaj, kar nosimo s seboj.

Materiali: lubje, bronasta glina, lepilo, lak, vrvica
Foto: Luna Tjaša Rozman

Teža tujega pogleda

Pavlina Ribaš

Nakit raziskuje transformacijo kot proces, ki ni nujno nenaden, temveč se pogosto odvija postopno in skoraj neopazno. Izhaja iz razmisleka o človeku kot nosilcu sprememb ter o družbenem poudarku na lepoti, ki lahko iz svobode in izraza preraste v pritisk in omejitev. Nakit ni zgolj dekorativen, temveč deluje kot fizična izkušnja. S svojo težo, napetostjo in omejeno nosljivostjo neposredno vpliva na telo ter razkriva posledice družbenih pričakovanj.

Izdelan je iz industrijskih materialov, ki s svojo hladnostjo nasprotujejo tradicionalnemu pojmovanju lepote. Minimalistična forma poudarja občutek pritiska in nadzora, simboliziranega z verigo in betonskim očesom, ter gledalca vabi k razmisleku o odnosu med telesom, identiteto in družbenimi normami.

Materiali: inox cev, jeklena veriga, beton, akrilne barve
Foto: Pavlina Ribaš

Nevrosinteza

Katarina Šavron

To delo izhaja iz snovi, ki ni več zgolj materija, temveč postane nosilec globoke preobrazbe.

»Nevrosinteza« posnema nevronsko razvejanost možganskega preseka, kjer se material skozi intervencijo kvačkanja preoblikuje v artikulirano misel. Nakit nosi težo transformacije ter skozi trde, valovite linije in plastenje materialov vzpostavlja abstrakten svet idej. Koncept nakita predstavlja »tok misli«, organske oblike pa nakazujejo nenehno gibanje in fluidnost človekove zavesti.

Materiali: vrv, barvni lak
Foto: Maja Hrženjak in Katarina Šavron

Sub Zero

Brina Viher

Nakit je izdelan iz sončnih očal in elementov plastičnih modelov Gundam (Gunpla). Osrednji del sestavljajo segmenti modela MGSD Gundam Wing Zero, predvsem deli kril, ki ohranjajo originalni sistem artikulacije, prevzet iz modelarske zasnove. Ta omogoča prilagodljivost in premičnost nakita ter združuje estetiko futurističnega oblikovanja z inovativno funkcionalnostjo.

Delo povezuje vplive pop kulture, modelarskega hobija in sodobnega oblikovanja v izrazit, vizualno dinamičen kos nakita.

Materiali: očala, Gunpla (Gundam plastic model), Tamiya plastične plošče, Tamiya cement.
Foto: Brina Viher

Mandibula

Lana Vojsk

Rogovi, ki prodirajo skozi kožo, postajajo simbol telesne in identitetne preobrazbe ter brišejo mejo med biološkim in družbeno določenim spolom. Delo raziskuje, kako se družba odziva na izražanje spola in kako z njim komunicira. Navdihujeta ga pojava ginandromorfije in androginosti, skozi katera raziskuje sprejemanje ter vključevanje tovrstnih identitet v različne kulture in družbe.

Materiali: žica kot osnova, glina, ki se suši na zraku (air dry clay), barvni sprej
Foto: Eva Dimitrova

Resilience

Alana Uma Volčanšek

Oblika nakita izhaja iz reke Jordan, ki simbolno označuje mejo palestinskega ozemlja pred izraelsko okupacijo. Delo se navezuje na temo preobrazbe, saj okupacijo razume kot transformacijo prostora in identitete. Naslov se nanaša na kefijo (keffiyeh), tradicionalno palestinsko ruto, ki predstavlja simbol vzdržljivosti, upora in zaščite identitete med protesti. Avtorica izhaja iz slogana »From the river to the sea, Palestine will be free«, zato sta v nakitu upodobljena dva segmenta reke. Dodani motivi oljke, debla in vej se navezujejo na palestinsko krajino ter tradicionalne vzorce tatreeza, katerih simbolika pogosto predstavlja mejo.

Nakit je izdelan iz aluminijaste, bakrene in tinolske žice. Teža nakita simbolizira resnost konflikta, element, ovit okoli vratu, pa občutek stiske in oteženega dihanja, s katerim avtorica opozarja na izkušnjo vojne in pritiska, ki ga doživljajo prebivalci Palestine.

Materiali: navadna žica, bakrena žica, tinolska žica, bakren trak.
Foto: Luna Tjaša Rozman

Otvoritev razstave
30. 5. 2026 ob 11.00

Sub Zero

EN VUE-ROL

L'ombra de ramificacions

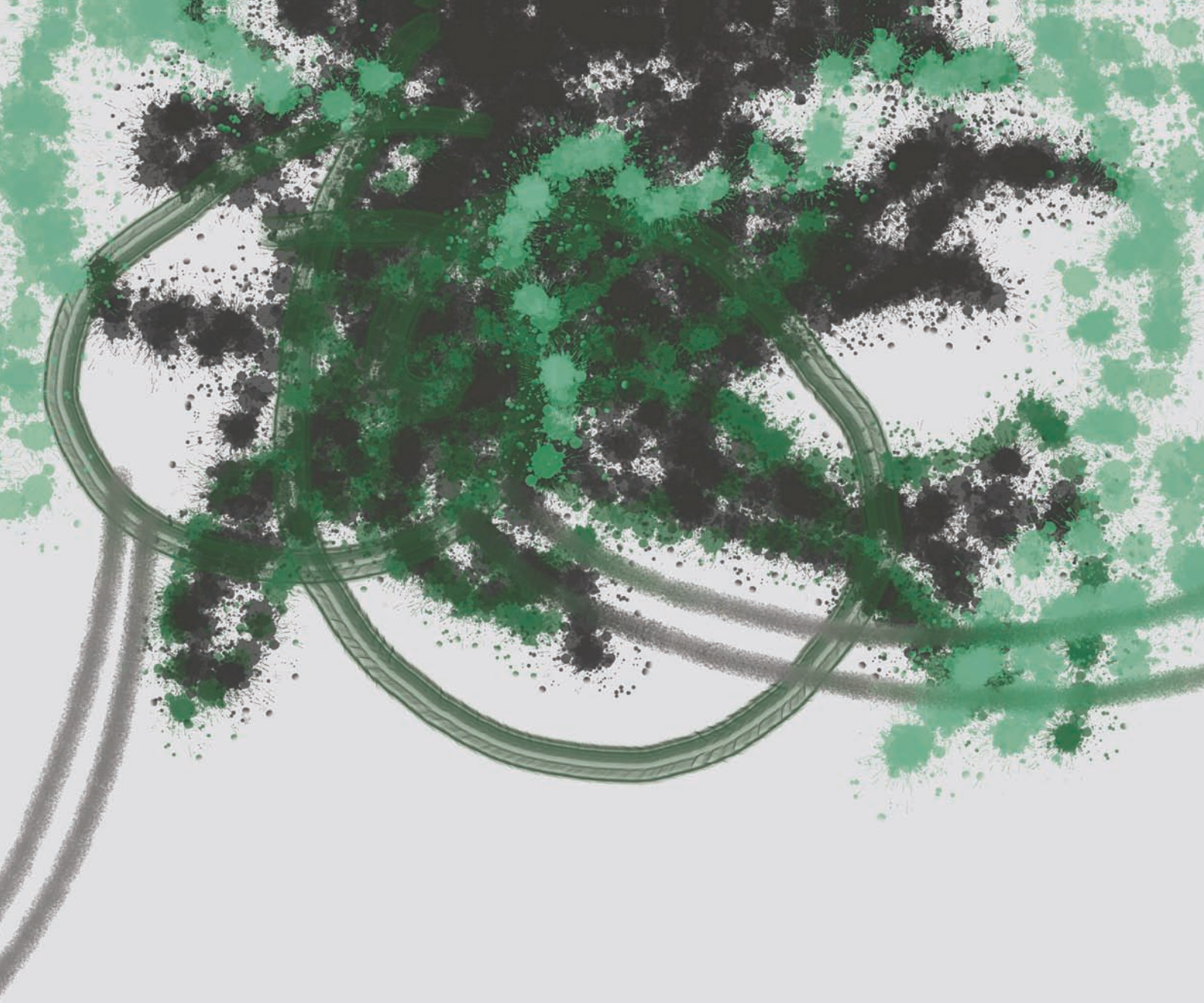

Foto: Alterr Magick

INSULA
GALERIJA • GALLERIA

VUO
Vizualne umetnosti in oblikovanje
Arti visive e design

UNIVERZA NA PRIMORSKEM
UNIVERSITÀ DEL LITORALE

PeF
Fakulteta za študijske študije
Facoltà di Studi Educativi

